Rămas bun sportului alb...

Duminică, la Progresul, la capătul unui excepțional meci de finală, maestrul emerit al sportului Gheorghe Viziru anunța la microfon cu emoție în glas că își ia rămas bun de la public Gogu Viziru își încheie activitatea de jucător...

După multe veri frumoase, iată venită și toamna unei vieți închinate sportului. Tristețea clipei nu poate fi ocolită de nici unul dintre acei care au văzut măcar o dată în fața fileului alb pe acest remarcabil tenisman care este Gogu Viziru.

Din nenumăratele sale meciuri mari, mai cu seamă trei, jucate în acești ani din urmă, vor rămîne de neuitat. Cel din 1959 cu neozeelandezul Lew Gerrard, cînd a dat o lecție de măiestrie unui jucător cu veleități în arena internațională. Cel de anul trecut, cînd a tranșat în favoarea sa vechea rivalitate cu Skonecki, cel mai bun tenisman polonez. In fine, meciul de duminică, ultima finală cu Ion Țiriac, care ar fi putut să însemne al zecelea titlu de campion al țării pentru cel învins... Cît de puțin a lipsit pentru împlinirea acestei performanțe unice, a spus-o însuși învingătorul:

— Azi, Gogule, meritai să cîștigi tu!

Imaginea de la sfîrșit de meci a celor doi jucători îmbrățișați, unul ajuns la capătul drumului, celălalt încă în plin urcuș, este și ea o amintire de preț pentru iubitorul de sport.

La 38 de ani, jucătorul de tenis Gheorghe Viziru părăsește activitatea competițională. Poate prea devreme. Il credem capabil încă de performanțe. Graba are totuși justificare. Antrenorul Gheorghe Viziru este așteptat de atîția tineri și copii, care vor să-i învețe din măiestrie.

„Doresc ca și de aci încolo să muncesc cu sîrg pentru ridicarea prestigiului sportiv al patriei noastre socialiste. Voi căuta să împărtășesc tineretului cunoștințele mele, să formez viitoare cadre de jucători fruntași. Prin aceasta vreau să-mi exprim recunoștința față de partidul nostru drag, care m-a crescut și m-a ajutat să mă desăvîrșesc în activitatea mea de sportiv“ — *declara Gheorghe Viziru în cuvîntul său de bun rămas.*

Aplauzele ce i s-au adresat și de data aceasta erau tot atît de puternice ca în zilele victoriilor sale cele mai frumoase.

RD. V.

Colțul specialistului

O schimbare de 90 de grade în pregătirea la lupte

Sportul luptelor clasice și libere a ajuns la o răscruce. Scurtarea timpului de luptă, dispariția reprizei de parter și modificarea categoriilor de greutate, iată trei elemente noi care vor produce, pe o perioadă de timp, o anumită... tulburare în acest sport. Vor fi desigur țări, care vor putea trece mai repede peste acest „hop“ inerent dezvoltării iar altele mai încet.

Putem spune de pe acum că întîlnirile se vor dinamiza. Pauza dintre cele două reprize, introdusă pentru prima oară în istoria luptelor, va face ca și ultima repriză să fie la fel de interesantă.

Cum privesc luptătorii romîni desființarea reprizei de parter? O parte din ei vor... ofta ușurați. In sfîrșit! In majoritatea întîlnirilor pierdute de către sportivii noștri înfrîngerea se datora luptei de la parter. Să dăm și exemple: M. Sultz a „plătit“ cu o medalie de aur olimpică (J.O. Roma) cele două minute de parter. Gheorghe Popovici, după ce a condus 8 minute, și se putea numi campion mondial, în primul minut al reprizei de parter a pierdut meciul și cu aceasta și titlul (Yokohama). Nici Ion Țăranu nu a putut să evite atacurile adversarului său la Olimpiadă și astfel în locul unei medalii de aur a trebuit să se mulțumească cu una de bronz.

Dar să privim și celălalt aspect al lucrurilor. Mulți dintre sportivii noștri au cîștigat meciurile mai ales în repriza de la parter, cînd erau ei în atac. Putem aminti numele lui D. Pîrvulescu, I. Cernea, M. Sultz, V. Bularca, Gh. Popovici etc.

In concluzie, desființarea reprizei de la parter va scoate în evidență, și mai mult ca pînă acum, pe luptătorii obișnuiți să aplice procedee la lupta din picioare. In plus, modificarea categoriilor de greutate ne ridică probleme destul de grele în ceea ce privește alcătuirea judicioasă a unei reprezentative. Dacă pînă acum aveam categorii, unde în afara titularului nu se găseau rezerve de aceeași valoare, acum, în urma modificării categoriilor ne trezim cu... greutăți în alegerea titularului. De exemplu la ușoară (70 kg) candidează Gh. Dumitru (70—72 kg) și V. Bularca (73—74 kg). Iar la semimijlocie (78 kg) poate candida cu șanse egale atît Ion Țăranu cît și V. Bularca.

Dar perturbările sînt și de altă natură. Se știe în general, că unui sportiv care este nou venit într-o categorie îi trebuie destul de mult timp să se acomodeze cu adversarii, cu forța lor, cu ritmul lor de luptă și cu propria lui greutate.

In altă ordine de idei trebuie să arătăm că modificările făcute în regulament vor avantaja sportivii cu viteză mare. Acei ce se bazau pe forță și rezistență sînt în momentul de față dezavantajați din cauza timpului scurt afectat reprizelor. Cei dinamici își vor construi majoritatea procedeelor pe ducerea adversarului la parter și fixarea lui. Un rol deosebit vor avea procedeele înșelătoare, prin surprindere. Chiar dacă unul din parteneri va reuși să-și fixeze adversarul la saltea, acesta nefiind obligat să păstreze o poziție regulamentară, adică obligatorie, nu-i va permite să execute procedeele favorite. Neputînd să-și ducă adversarul în poziție de parter decît la lupta din picioare majoritatea sportivilor străini vor fi dezavantajați față de luptătorii romîni. Noi, respectiv luptătorii romîni, în ultimele întîlniri internaționale nu am fost fixați la parter din lupta de la picioare. „Călcîiul lui Ahile“ s-a dovedit a fi, în schimb, parterul obligatoriu.

Care va fi deci noua orientare metodică? Accentul, cade, într-un procent de 80—90% pe procedeele din picioare, dintre care se vor exersa cel mai mult grupele: ruperile în față, ducerile jos, trecerile la spatele adversarului, turele de braț și de șold etc. In general, vor fi folosite procedee care nu implică, în caz de nereușită tehnică, rămînerea la parter. Folosind experiența sportivilor sovietici, putem arăta că la campionatele mondiale de la Yokohama aceștia au pus accent mai ales pe procedeele de ducere la parter, fără a depune eforturi pentru ridicarea adversarului. Deci, luptătorii sovietici de la clasice au anticipat tendințele actuale ale stilului nou de lupte.

Cum vor trebui să se pregătească luptătorii noștri? In antrenamente ei vor pune accent pe îmbogățirea bagajului cu procedee tehnice adecvate luptei din picioare. Acei care practicau o tactică de așteptare vor trebui să treacă la o luptă bazată pe multă inițiativă și combativitate. Aceasta, mai ales că va dispare timpul de acomodare cu adversarul sau, din cauza puținelor minute el va fi foarte scurt. In cadrul pregătirii fizice ei vor trebui, cu ajutorul antrenorilor, să pună un accent foarte mare pe exercițiile care dezvoltă viteza, și pe exercițiile care dezvoltă rezistența în regim de viteză. Nici mobilitatea nu trebuie neglijată și nu trebuie uitată nici executarea corectă a procedeelor cu accent maxim pe finalizare. Antrenamentele pe saltea vor trebui să se desfășoare într-un ritm și mai dinamic, pe reprize scurte și cu intensitate maximă. Pentru mărirea rezistenței în regim de viteză se vor folosi antrenamentele cu intensitate variabilă.

Desigur că actuala perioadă de trecere de la vechea concepție metodică de antrenament la una nouă va produce anumite tulburări în pregătire, dar ele pot fi atenuate și chiar eliminate printr-o planificare științifică a antrenamentelor și prin aplicarea celor mai eficace metode de pregătire.

ION CORNEANU
antrenor emerit

POPICE

CONCURSURI, REZULTATE

● Comisia de specialitate din orașul Tg. Mureș a organizat o interesantă competiție, în cadrul căreia sînt angrenate un număr de 20 formații împărțite în trei serii. Turul acestei întreceri a fost cîștigat — în cadrul seriei I — de Fabrica de zahăr cu 52 puncte urmată de Oțelul roșu cu 46 p., Voința 36 p., Rapid 35 p., Mureșul I 25 p. Cele mai bune rezultate individuale le-au înregistrat Iosif Vilesek (Fabrica de zahăr) care a doborît din 200 bile mixte 870 popice, Tiberiu Szemani (Voința) cu 859 p.d. și Gheorghe Szöllösi (Fabrica de zahăr) cu 843 p.d.

Echipele care s-au întrecut în seriile a II-a și a III-a și-au disputat întîietatea la proba de 100 bile mixte. Turul a fost cîștigat de Flacăra (seria a II-a) și Ciocanul (seria a III-a).

● Tinerii popicari aflați în tabăra organizată de F.R.P. la Tg. Mureș și-au verificat stadiul pregătirilor în cadrul unui concurs la care au participat și 12 sportivi din localitate. Primele locuri au revenit jucătoarelor și jucătorilor din tabăra de tineret. Iată clasamentele: FEMININ: 1. Maria Stanca (C.S.M. Reșița) 411 p.d.; 2. Ioana Iordan (I.T.B.) 406 p.d.; 3. Florica Neguțoiu (Gloria București) 402 p.d.; MASCULIN: 1. C. Rădulescu (Olimpia Reșița) 429 p.d.; 2. Cristu Vînătoru (Petrolul Ploiești) 417 p.d.; 3. Cornel Antonescu (Rapid București) 414 p.d. *(I. Păuș-coresp.)*

● Pe arena Unirea din Sebeș s-a desfășurat un reușit concurs la care au participat echipele Spartac, Sebeșul, Gloria, Unirea, Pielarul (toate din localitate) precum și Recolta Miercurea. După întreceri viu disputate primul loc în clasament a revenit formației Gloria, înființată de numai două luni, urmată în ordine de Unirea și Spartac. Dintre jucători am reținut comportarea popicarilor Petru Ciocea (Gloria), Lucian Lucaci (Spartac) și Gheorghe Cazan (Sebeșul).

Trebuie să criticăm conducerea asociației sportive Rapid Sebeș care nu și-a înscris echipa la această competiție. *(N Apolzan-*coresp.).

CONCURS DE FOND PE DUNĂRE

A devenit tradițional concursul de înot pe Dunăre organizat de comisia de specialitate a regiunii București. Anul acesta și-au disputat întîietatea înotători din raioanele T. Măgurele, Zimnicea, Oltenița, Giurgiu, Călărași și Fetești. Traseul a măsurat 14 km pentru băieți și 10 km pentru fete. Invingători: Virgil Ionescu (Călărași) și Maria Enache (Fetești). Pe echipe, competiția a fost cîștigată anul acesta de formațiile masculine și feminine ale raionului Fetești.

CRISTEA STAN-coresp.

Mai multă atenție muncii educative în rîndul rugbiștilor

In anii puterii populare, mișcarea sportivă din țara noastră a cunoscut succese strălucite, care nici măcar prin vis nu puteau fi întrezărite sub regimul burghezo-moșieresc. Prin grija permanentă a partidului și guvernului, mișcării sportive din țara noastră i-au fost asigurate condiții materiale tot mai bune. Au fost construite stadioane cu zeci de mii de locuri, săli de sport uriașe, bazine de înot acoperite. Sportul a pătruns puternic în fabrici, în unitățile socialiste de pe ogoare, în școli, în institutele de învățămînt superior. Activitatea sportivă a devenit astăzi un bun de preț al întregului popor.

Puternica bază de mase a mișcării noastre sportive a oferit largi posibilități de afirmare sportului de performanță. Invățînd din experiența celei mai înaintate școli sportive, școala sovietică, specialiștii din țara noastră — profesori, antrenori, cercetători în domeniul culturii fizice — au fost în măsură să transmită sportivilor cunoștințe valoroase, care să le permită înregistrarea unor rezultate dintre cele mai bune. Numai astfel, țara noastră, ca și anonimă în marile confruntări sportive internaționale dinainte de 23 August 1944, a ajuns să se situeze la ultimele ediții ale Jocurilor Olimpice (Helsinki — 1952, Melbourne — 1956 și Roma — 1960), la Universiada de la Sofia — 1961, printre fruntașele în lume.

Performanțele ca atare sînt însă indisolubil legate de felul cum este asigurată educația sportivilor. Sub conducerea organelor de partid, în colaborare cu organizațiile sindicale și U.T.M., organele și organizațiile sportive se preocupă de cultivarea în rîndul sportivilor a înaltelor calități morale caracteristice omului de tip nou, de lichidare a oricăror tendințe de îngîmfare și vedetism, de carierism și căpătuială. Organele și organizațiile sportive — pornind de la asociația sportivă, își aduc o contribuție importantă la educarea sportivilor în spiritul dragostei față de patrie, față de partid și popor, călăuzite fiind de principiul că fiecare sportiv trebuie să devină un constructor activ al socialismului.

Un rol deosebit în munca de educare a sportivilor îl are învățămîntul politic de partid și U.T.M. care îi ajută pe sportivi să cunoască temeinic politica partidului nostru, să prețuiască marile cuceriri revoluționare ale poporului muncitor, sub conducerea partidului, să-și lărgească necontenit orizontul cultural și al cunoștințelor lor.

Dacă ne vom referi la rugbi, vom vedea că în această disciplină sportivă prețuită de tot mai mulți tineri de pe întregul cuprins al țării, roadele muncii educative sînt evidente. Așa se explică de ce tot mai des întîlnim rugbiști fruntași în muncă cum este strungarul de precizie Alexandru Stanciu, electricianul Mihai Wusek, inginerii Gheorghe Șerban, Viorel Moraru și Vasile Mladin — toți de la uzinele Grivița Roșie, cazangiul Gheorghe Soare și strungarul Anastase Toma de la uzinele de utilaj petrolifer și chimic, laminoristul Tudor Dobre de la Uzinele „Republica“, inginerul Gh. Drobotă, asistent la Institutul agronomic din Iași. Sînt doar cîteva exemple de sportivi de nădejde, oameni apreciați și stimați de colectivul de muncă din care fac parte.

Din nefericire mai întîlnim pe alocuri rugbiști certați cu disciplina, cu morala. Exemplele ni le-au oferit recent o serie de sportivi fruntași de la cluburile Progresul și Dinamo, care sfidînd spectatorii și care ignorînd însăși noțiunea de sport, s-au dedat la bruscări, la loviri intenționate, au încercat să transforme atmosfera sănătoasă de pe terenurile noastre de sport, într-una de maidan. Concret: este cazul sportivului Oriță de la Progresul, care a placat fără balon pe jucătorul Giugiuc, de la Dinamo. Ultimul se face la fel de vinovat, întrucît a căutat să riposteze prin lovirea adversarului. In același meci, jucătorul Dumitru Ionescu de la Dinamo a simulat o cădere cu intenția fățișă de a-l dezechilibra pe adversarul lui direct, Emil Dumitrescu, cu care de altfel și în cursul întîlnirii mai avusese mici ciocniri. In sfîrșit, tot la meciul Progresul—Dinamo, într-un moment de neatenție a arbitrului, un alt jucător dinamovist, Zlătoianu, l-a bruscat pe P. Niculescu. Ultimul, drept ripostă, și-a incitat coechipierii împotriva jucătorului de la Dinamo..

Atitudinea jucătorului Dumitru Ionescu este cu atît mai reprobabilă, cu cît el îndeplinește — în același timp și funcția de antrenor. Și se știe doar că antrenorul, în accepțiunea de astăzi a termenului, nu trebuie să se rezume doar la atribuțiunile lui de tehnician; înainte de toate, lui îi revine sarcina de răspundere de a fi educator, îndrumătorul moral al echipei. Or, Dumitru Ionescu nereușind să-și stăpînească nervii a oferit un prost exemplu personal, de sportiv certat cu disciplina. In atari condiții se pune întrebarea: cum poate cere el jucătorilor pe care îi pregătește — în marea lor majoritate foarte tineri — să fie corecți, să-și respecte adversarul, să se avînte în întrecerea sportivă după principiul cel mai bun trebuie să învingă? De condamnat este și atitudinea sportivilor Emil Dumitrescu și Dumitru Zlătoianu, rugbiști fruntași, de la care iubitorii sportului cu balonul oval așteaptă să vadă jocuri frumoase, la nivelul posibilităților și cunoștințelor lor.

In aceeași etapă, cu prilejul întîlnirii dintre Știința București și Știința Petroșani, arbitrul N. Soculescu a fost nevoit să procedeze la eliminarea jucătorilor Marin și Stănculescu, care s-au bruscat reciproc. La fel de grav este și faptul că la meciul dintre Rapid și C.F.R. Grivița Roșie, o serie de jucători de la Rapid au jucat nepermis de dur, din care cauză au și fost înregistrate o serie de accidentări.

Tot o problemă care vizează slaba muncă educativă cu sportivii ne-a oferit-o în etapa a II-a a returului campionatului republican, la Petroșani, formația Știința Cluj. După ce și-a asigurat încă din prima repriză un avantaj minim (3—0), rugbiștii clujeni — îndemnați chiar de antrenorul lor, D. Manoileanu — n-au făcut altceva, în restul partidei, decît să trimită mingea în... tribună ?!? Antrenorul respectiv trebuie să gîndească serios la atitudinea sa, deoarece el nu este la prima abatere. In sfîrșit, este cazul să mai amintim și exemplul oferit de echipa Metalul „23 August“, apreciată în prima parte a campionatului pentru jocul ei mult îmbunătățit, dar de nerecunoscut acum în retur. Explicația acestei stări de fapt este foarte simplă, dacă ne gîndim că unii dintre jucătorii ei, Teodorescu și Tomescu mai ales, o dată reveniți din lotul de tineret al țării, manifestă permanent un aer de îngîmfare, de subapreciere a colegilor de echipă, de sfidare a adversarilor. Tot la Metalul „23 August“, jucători de bază ca Chirvase și Craioveanu se sustrag sistematic de la antrenamente, sub diverse pretexte.

Iată, așadar, exemple care nu fac cinste rugbiului nostru, care umbresc frumoasele succese obținute de acest sport în ultima vreme. Amintindu-le, ne întrebăm care sînt rădăcinile abaterilor semnalate mai sus? După noi, ele își au originea în munca educativă superficială, care se desfășoară cu rugbiștii în cluburile sportive direct vizate. Abateri ca cele de mai sus nu sînt analizate cu suficient simț de răspundere, nu se duce o muncă temeinică de îndrumare a rugbiștilor, în special, a acelora care mai poartă amprenta unei mentalități învechite. Față de rugbiștii consacrați, mai ales, se manifestă multă larghețe, în loc ca tocmai față de aceștia exigența să fie mai mare, cluburile sportive respective tolerînd cu bună știință o serie de abateri de la educația comunistă, sau cocoloșind chiar o serie de lipsuri.

Vinovată se face în aceeași măsură și Federația romînă de rugbi, care nu exercită un control riguros asupra modului cum echipele și antrenorii se preocupă de însușirea educației comuniste, cum și prin ce mijloace se îndeplinește această importantă sarcină. De asemenea, de această stare de lucruri se face vinovată comisia de disciplină, ai cărei componenți în totalitatea lor manifestă o nepermisă îngăduință față de abateri. Comisia de disciplină nu trebuie să fie, firește, o sperietoare pentru sportivi, dar ea trebuie să întrunească astfel de calități pedagogice, încît un sportiv căzut în greșeală să nu mai fie tentat să recidiveze.

Să acordăm deci, toată atenția muncii educative cu rugbiștii, să o desfășurăm în cadrul unui proces permanent, continuu. Să manifestăm totodată mai multă exigență față de abaterile de la disciplină. Se știe că mișcarea noastră sportivă nu are nevoie de scandalagii și bătăuși, de vedete care nu-și mai încap în piele, ci de sportivi care prețuiesc morala comunistă și dau dovadă de fermitate, de cinste, care au o ținută exemplară. Numai cu astfel de tineri, mișcarea noastră sportivă, căreia partidul îi acordă o neprețuită grijă, va putea să se întărească continuu înregistrînd zi de zi noi și importante succese.